

การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส เพื่อลดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก Individual Counseling based on Carl Rogers Theory for Reducing Autistic Parents' Anxiety

จรินทร์ บุญสุชาติ (Jarin Boonsuchat) *
กาญจนา ไชยพันธุ์ (Ganjana Chaiyapan, Ed.D) **

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ของ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นและ 2) เปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาเพื่อลดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ระหว่างก่อนการให้คำปรึกษา และหลังการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลโดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบโรเจอร์ส

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองบุคคลออทิสติกของศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 10 คน นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความวิตกกังวลของสเปิลเบอร์เกอร์ (Spielberger) ชื่อ 1) The State-Trait Anxiety Inventory (STAI) และ 2) โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ 1) The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test และ 2) The Mann - Whitney U Test

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก มีความวิตกกังวลลดลงหลังได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความวิตกกังวล การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก

Keywords: Anxiety, Individual Counseling, Autistic Parents

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

This research was a Quasi-experimental Research. Its objectives were: 1) to study the Anxiety of the autistic children's parents of the Research and Development Center of Autistic Inclusive Education of Demonstration School, Khon Kaen University, and 2) to compare effect of individual counseling program based on Roger's Counseling Theory on the Autistic Children's Parents, between before and after providing the counseling.

The samples using in this study consisted of the 10 parents of the autistic children, the Research and Development Center of Autistic Inclusive Education of Demonstration School, Khon Kaen University. They were assigned into two groups: the experimental group, and the control group, 5 children for each group. The research instruments were: 1) The Speilberger's Anxiety Inventory called "the State-trait Anxiety Inventory (STAI)," and 2) The Individual Counseling Program based on Roger's Theory. Statistic using for data analysis included: 1) Matched Pairs Signed Ranks Test, and 2) The Mann - Whitney U Test.

The research findings found that the parents of autistic children's research, decreased their anxiety after participating in the individual counseling program based on Roger's Theory at .05 significant level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุคคลออทิสติก คือบุคคลที่มีความบกพร่องในการสร้างสัมพันธภาพทางสังคม ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ สูญเสียด้านการสื่อความหมาย ทั้งภาษาพูดและภาษาท่าทางขาดจินตนาการ ขาดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น ตลอดจนมีพฤติกรรมแปลก ๆ และจากการศึกษาข้อมูล พบว่าแนวโน้มอุบัติการณ์ของการเกิดโรคออทิสติก สูงขึ้นเรื่อย ๆ และจากปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์จากอาการต่าง ๆ ของเด็กกลุ่มนี้ การดูแลเด็กออทิสติก ดังกล่าว จึงเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองที่จะช่วยให้เด็กกลุ่มนี้ดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุขตามศักยภาพของตน (อิชยา เขื่อนมัน, 2545)

ผู้ปกครองส่วนมากเมื่อสังเกตพบความผิดปกติของลูกหรือบุคคลที่ตนเองรัก สิ่งที่ทำให้ผู้ปกครองหลายคนที่ไม่เข้าใจยอมรับไม่ได้ โดยเฉพาะพ่อแม่ที่รู้สึกเป็นทุกข์ที่มีความรู้สึกผิดหวัง วิตกกังวล ท้อแท้ ไม่มีความมั่นใจทำงานบางครอบครัวพ่อบ้านยอมทำงานหนักเพียงคนเดียวเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว โดยให้ภรรยาลาออกจากงาน เพื่อจะได้เลี้ยงลูกที่ผิดปกติด้วย

ตัวเอง เพราะยังมีความหวังว่า ถ้าได้ใกล้ชิดลูกแล้วลูกจะมีโอกาสดีขึ้นได้เร็ว บางครอบครัวมีสภาพที่ไม่มีความสุข เกิดความขัดแย้งกัน เนื่องจากความไม่สบายใจของแต่ละคน จนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ ทะเลาะเบาะแว้งกัน ผลก็คือครอบครัวแตกแยก บางคนมีอาการเศร้า เชื่องซึม แยกตัวจากสังคม เพราะมีความรู้สึกระแวงว่า เมื่อมีคนถามถึงลูกของตนแล้วไม่รู้จักตอบอย่างไร คนรู้แล้วจะรังเกียจหรือไม่ รู้สึกมีปมด้อย ระแวง บางรายมีความรู้สึกเศร้าโศก ถึงกับเคยคิดจะฆ่าตัวตายพร้อมลูก เพื่อตัดปัญหาต่าง ๆ ไปเสียเลย (เพ็ญแข ลัมศิลา, 2548)

ความวิตกกังวล เป็นความรู้สึกเชิงจิตวิสัยอย่างหนึ่งของความไม่สบายใจ และความหวาดหวั่นเกี่ยวกับการคุกคามบางอย่างที่จะมาถึงซึ่งไม่ทราบว่าเป็นอะไร (จำลอง ดิษยวณิช, 2545) มนุษย์ทุกคนต่างต้องการครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ มีพ่อแม่ที่คอยเฝ้าเลี้ยงดูลูกน้อย เพื่อให้เขาได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและหวังจะได้พึ่งพาเขาเมื่อยามแก่ชรา แต่เมื่อลูกน้อยที่เกิดมานั้น เกิดมาพร้อมกับความผิดปกติบางอย่าง ทำให้

ความฝันที่จะมีครอบครัวที่สมบูรณ์แบบนั้นมลายหายไป ครอบครัวที่พบว่าลูกของตนเป็นเด็กออทิสติกนั้น ระยะแรก อาจเกิดความรู้สึกต่าง ๆ มากมาย ทั้งความปวดร้าว ความวิตกกังวล ความเครียด ความสับสน ความเศร้าโศก เสียใจ ความท้อแท้ ความกลัว ความหมดหวังมากบ้าง น้อยบ้างขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวของบุคคล ในครอบครัว และเมื่อใดที่ครอบครัวนั้นสามารถเข้าใจ ยอมรับและปรับตัวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้

สิ่งที่พ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กกลุ่มพิเศษเผชิญคือ ความรู้สึกที่ว่าลูกเป็นเด็กช่างเอาแต่ใจตัวเอง ทำให้เกิดความคับข้องใจว่า อะไรคือสาเหตุที่ทำให้ลูกเป็นไปได้มากถึงขนาดนี้ และทำให้กังวลใจว่าแล้วต่อไปในอนาคต เมื่อลูกโตเป็นผู้ใหญ่ เขาจะกลายเป็นผู้ใหญ่แบบไหน จะอยู่ในสังคมได้หรือไม่ และด้วยความรักที่พ่อแม่มีต่อลูก ซึ่งทำให้เกิดความตึงเครียดทั้งสองฝ่าย ทั้งพ่อแม่และลูก ไม่ทราบว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรดีกับลูก จึงจะเหมาะสม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาหาแนวทางการให้คำปรึกษา ตามแนวทฤษฎีของ โรเจอร์ส เพื่อลดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวคิดทฤษฎีของ โรเจอร์ส ที่เชื่อว่ามนุษย์เป็นผู้ที่มีเหตุผล มีความต้องการเป็นอิสระในการตัดสินใจเลือกวิถีชีวิตของตนเอง และหากได้รับการอบรมขัดเกลาที่ดี และมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย จะทำให้มนุษย์มีการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ และพัฒนาไปสู่ทิศทางที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่การตระหนักรู้ในตนเองอย่างแท้จริง

ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการศึกษาค้างนี้จะสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎี โรเจอร์ส เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมและให้บริการได้ตรงกับความต้องการของผู้ปกครองแต่ละครอบครัว ซึ่งจะทำให้ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก สามารถประเมินพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับความวิตกกังวลของตนเอง และสามารถวางแผนการปฏิบัติเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกเพื่อลดความวิตกกังวลของตนเอง

ให้ผ่านภาวะวิกฤตทางด้านความวิตกกังวลไปได้และสามารถดำรงชีวิตครอบครัวในสังคมได้อย่างเป็นสุข

คำถามในการวิจัย

การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎี โรเจอร์ส ช่วยลดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ของศูนย์วิจัยและพัฒนากิจการการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ระหว่างก่อนการให้คำปรึกษา และหลังการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎี โรเจอร์ส

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การให้คำปรึกษา หมายถึง การพูดคุยที่มีกระบวนการให้ความช่วยเหลือระหว่างผู้ให้คำปรึกษา และผู้รับคำปรึกษา โดยอาศัยสัมพันธภาพที่ดี และผู้ให้คำปรึกษาได้รับการฝึกอบรมในวิชาชีพมาโดยเฉพาะ เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจสิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ พัฒนาตนเองในทุกด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎี โรเจอร์ส หมายถึง การให้คำปรึกษาที่เน้นจัดหรือลดความทุกข์ความวิตกกังวลของผู้รับคำปรึกษา โดยอาศัยสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา เพื่อที่จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในตัวผู้รับคำปรึกษา โดยผู้รับคำปรึกษามีอิสระที่จะระบายความไม่สบายใจ ความรู้สึก อารมณ์ ทัศนคติและปัญหาต่าง ๆ ที่เขาประสบอยู่ทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเข้าใจตนเอง และสามารถที่จะเลือกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในวิถีทางที่เหมาะสมตามปรารถนา

3. ความวิตกกังวล หมายถึง ความเครียดที่เกิดขึ้น เนื่องจากสภาวะทางอารมณ์ที่ไม่พึงพอใจ ตึงเครียด หงุดหงิด กระวนกระวายใจ กลัว และ หวั่นวิตกกังวล ไม่สบายทั้งกายและใจ ซึ่งเกิดจากความ รู้สึกนึกคิด หรือทำนายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต ซึ่งวัดความวิตกกังวล จากแบบวัดความวิตกกังวล ที่สร้างขึ้นโดย สปีลเบิร์กเกอร์ (Spielberger) ชื่อว่า The State-Trait Anxiety Inventory (STAI)

4. บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการ ด้านทักษะทางสังคม ด้านทักษะการติดต่อสื่อสาร ภาษา การพูด และมีพฤติกรรมซ้ำ ๆ หรือผิดปกติ อาการดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ชัดเจนตั้งแต่วัยเด็กเล็กก่อนอายุ 3 ขวบ และได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นบุคคลออทิสติก

5. ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก หมายถึง บิดา มารดา หรือบุคคลซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบในการดูแล บุคคลออทิสติก โดยอาจเป็นญาติ หรือพี่เลี้ยง

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้ กล่าวคือจะมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 1 กลุ่ม ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pre-test-Post-test Control Group Design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

Quasi Experimental Design

E	EO 1	X	EO2
C	CO 1	~X	CO2

โดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ประกอบการอธิบายดังนี้

E แทน กลุ่มทดลอง

C แทน กลุ่มควบคุม

EO1 แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง

EO2 แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

CO1 แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม

CO2 แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

X แทน การเข้าโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส

~X แทน ไม่ได้เข้าโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะผู้ปกครอง บุคคลออทิสติก ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 19 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ตอบแบบวัดความวิตกกังวลที่มีค่าคะแนนสูงและรองลงมาตามลำดับ และมีความสนใจในการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล จำนวน 10 คน จากนั้นนำมาแยกเข้ากลุ่มโดยการเลือกแบ่งกลุ่มแบบเจาะจง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 5 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรต้น คือ การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีโรเจอร์ส

ตัวแปรตาม คือ ระดับความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อมูลด้าน เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา ฐานะเศรษฐกิจ/รายได้ จำนวนบุตร และจำนวนบุตรที่เป็นออทิสติก

2. แบบวัดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก โดยปรับปรุงดัดแปลงแบบวัดความวิตกกังวล (State-Trait Anxiety Inventory) ของ รพีพรรณ อินทวงศ์ (2545) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อลดความวิตกกังวลในผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่สร้างขึ้นโดย สปีลเบอร์กเกอร์ (Spielberger) ชื่อว่า The State-Trait Anxiety Inventory (STAI) แปลเป็นภาษาไทย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิศยา คชภักดี ดร.สายฤดี วรกิจโกศาทร และ ดร.มาลี นิสนัสสุข แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 X-1 เป็นการวัดระดับความวิตกกังวลแบบ State Anxiety มีลักษณะการประเมินระดับความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 X-2 เป็นการประเมินระดับความวิตกกังวลแบบ Trait Anxiety มีลักษณะการประเมินระดับความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ทั่วไป

3. โปรแกรมการให้คำปรึกษา ที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเอง โดยได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ที่กำหนดไว้ 8 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 สร้างสัมพันธภาพ

ครั้งที่ 2 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการดูแลบุคคลออทิสติก

ครั้งที่ 3 การระบายความต้องการและความปรารถนาเพื่อลดความวิตกกังวล

ครั้งที่ 4 วางแผน เพื่อลดความวิตกกังวลโดยการมีสติ ตระหนักรู้และรับรู้

ครั้งที่ 5 การลดความวิตกกังวล โดยการไม่พะวงกับอดีตและอนาคต

ครั้งที่ 6 การลดความวิตกกังวล โดยการสร้างพลังใจให้ตนเอง

ครั้งที่ 7 ยุติการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 8 ติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบ สอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อมูลด้าน เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา ฐานะเศรษฐกิจ/รายได้ จำนวนบุตรและจำนวนบุตรที่เป็นบุคคลออทิสติก โดยคำนวณเป็น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก โดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากการตอบแบบวัดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ระหว่างคะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง และ ใช้สถิติ The Mann - Whitney U Test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 X-1 เป็นการวัดระดับความวิตกกังวลแบบ State มีลักษณะการประเมินระดับความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 X-2 เป็นการประเมินระดับความวิตกกังวลแบบ Trait มีลักษณะการประเมินระดับความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ทั่วไป

อภิปรายผล

จากการศึกษาความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ของ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ของ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษา

พิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความวิตกกังวลสูงดังที่ได้แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลแบบ State anxiety และแบบ Trait anxiety ของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (โดยใช้สถิติ The Mann – Whitney U Test)

กลุ่มตัวอย่าง	N = 10	Mean Rank	Sum of Ranks	U	P - value
แบบState anxiety					
กลุ่มทดลอง	5	3.00	15.00	.000	-2.619*
กลุ่มควบคุม	5	8.00	40.00		
แบบTrait anxiety					
กลุ่มทดลอง	5	3.30	16.50	1.500	-2.319*
กลุ่มควบคุม	5	7.70	38.50		

*P < .05

จากผลการวิจัยเรื่อง การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส เพื่อลดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก (Individual Counseling based on Carl Rogers Theory for Reducing Autistic Parents' Anxiety) ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ปกครองบุคคลออทิสติกมีระดับความวิตกกังวลลดลง หลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส กล่าวคือ ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่มีระดับคะแนนความวิตกกังวลสูง หลังจากได้รับการคำปรึกษาตามโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส ผลปรากฏว่ามีระดับคะแนนความวิตกกังวลลดลงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาตามโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ อัญชลี โสภณ (2545) ที่ศึกษาเรื่อง ความวิตกกังวลและความต้องการการได้รับคำปรึกษาของผู้ป่วยและญาติ ผู้ป่วยโรงพยาบาลขอนแก่น พบว่า บุคคลเมื่อเกิดการเจ็บป่วยที่ต้องเข้ามารับการรักษาในโรงพยาบาลจะเกิดความวิตกกังวล

เกี่ยวกับการเจ็บป่วยแทบทั้งสิ้น เมื่อบุคคลเกิดความวิตกกังวล ย่อมต้องการได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำจากบุคลากรที่รู้และเกี่ยวข้องเพื่อช่วยแก้ปัญหาความวิตกกังวล การให้คำปรึกษาจึงเป็นวิธีการที่บุคลากรทางสาธารณสุขใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยได้ดีที่สุด และพบว่าญาติผู้ป่วยมีความต้องการได้รับคำปรึกษาในระดับมากและแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิชยา เชื้อนมนัน (2545) ที่ศึกษาเรื่อง สุขภาพจิตและความสามารถในการดูแลบุคคลที่ต้องพึ่งพาของมารดาเด็กออทิสติก พบว่าสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการดูแลบุคคลที่ต้องพึ่งพามารดาเด็กออทิสติก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.46$, $p<.01$) ซึ่งแม้ว่าระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ แต่ทิศทางของความสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะสุขภาพจิตดีมีความสามารถในการดูแลบุคคลที่ต้องการพึ่งพา และมารดาเด็กออทิสติกที่มีสุขภาพจิตดีมีความสามารถในการดูแลสูง ดังนั้นพยาบาลและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรตระหนักถึงภาวะสุขภาพจิตของมารดาในกลุ่มนี้ หาแนวทางให้การให้คำปรึกษารูปแบบต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมภาวะสุขภาพจิตที่ดี เน้นการดูแล ป้องกัน และส่งเสริมสุขภาพจิตเพื่อให้มารดาสามารถปรับตัว และเผชิญปัญหาในการ

ดูแลได้ นอกจากนี้แล้วควรส่งเสริมสนับสนุนความสามารถในการดูแลเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความสามารถในการดูแลบุตรได้เป็นอย่างดีต่อไป

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของงานวิจัยที่ศึกษาการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส ในการให้คำปรึกษา ที่เน้นจัดหรือลดความทุกข์ความวิตกกังวลของผู้รับคำปรึกษา โดยอาศัยสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา เพื่อที่จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในตัวผู้รับคำปรึกษา โดยผู้รับคำปรึกษามีอิสระที่จะระบายความไม่สบายใจ ความรู้สึกอารมณ์ ทศนคติและปัญหาต่าง ๆ ที่เขาประสบอยู่ทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเข้าใจตนเอง และสามารถที่จะเลือกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในวิถีทางที่เหมาะสมตามปรารถนา ตามแนวคิดของทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคล ที่เชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถที่จะแก้ปัญหาหรือตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองได้ เมื่ออยู่ในสภาพการณ์ที่เหมาะสม ซึ่งโดยพื้นฐานมนุษย์เป็นคนดีและน่าเชื่อถือ เพราะเกิดกลไกการป้องกันจิตใจตนเอง มนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และมนุษย์รับรู้เกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ดังนั้นผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเข้าใจกรอบการรับรู้ของผู้รับบริการปรึกษา และทำให้ผู้รับคำปรึกษายอมรับตนเอง หาทาทางที่จะพัฒนาปรับปรุงตนเองให้เข้ากับความเป็นจริง และดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข

สมมติฐานที่ 2 ผู้ปกครองบุคคลออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส มีระดับความวิตกกังวลลดลงมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองบุคคลออทิสติกที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษา ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้กล่าวคือผู้ปกครองบุคคลออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีโรเจอร์สมีระดับความวิตกกังวลลดลงมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองบุคคลออทิสติกที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล ผู้ดี (2548) ที่ศึกษาเรื่อง ผลของการให้คำปรึกษาแบบยิดบุคคลเป็นศูนย์กลางที่มีต่อความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง และภาวะอารมณ์

ซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตาย พบว่า หลังการให้คำปรึกษาแบบยิดบุคคลเป็นศูนย์กลาง กลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษาแบบยิดบุคคลเป็นศูนย์กลาง แสดงให้เห็นว่า การให้คำปรึกษาแบบยิดบุคคลเป็นศูนย์กลางทำให้ผู้พยายามฆ่าตัวตายมีความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองบุคคลออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส มีความสามารถที่จะแก้ปัญหา และสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี สามารถประเมินพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับความวิตกกังวลของตนเองและสามารถวางแผนการปฏิบัติเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความคิด ความรู้สึกเพื่อลดความวิตกกังวลของตนเอง เพื่อให้ผ่านภาวะวิกฤตทางด้านความวิตกกังวลไปได้และสามารถดำรงชีวิตครอบครัวในสังคมได้อย่างเป็นสุข

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้สรุปได้ว่า การศึกษาวิจัยเรื่อง การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส เพื่อลดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก (Individual Counseling based on Carl Rogers Theory for Reducing Autistic Parents' Anxiety) ครั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้ง 2 ข้อ คือ ผู้ปกครองบุคคลออทิสติก มีระดับความวิตกกังวลลดลงหลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีโรเจอร์ส และผู้ปกครองบุคคลออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีโรเจอร์ส มีระดับความวิตกกังวลลดลงมากกว่ากลุ่มผู้ปกครองบุคคลออทิสติกที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาผลการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส เพื่อลดความวิตกกังวล ในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ด้วย เช่น กลุ่มเครือข่ายของผู้ปกครองบุคคลออทิสติก จังหวัดขอนแก่น และกลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองเด็กพิเศษประเภทต่าง ๆ

2. ควรมีการติดตามผลการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส เพื่อลดความวิตกกังวลของผู้ปกครองบุคคลออทิสติกอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 2 เดือนต่อครั้ง

3. ควรนำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวทฤษฎีโรเจอร์ส ไปทดลองเปรียบเทียบกับโปรแกรมการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีอื่น ๆ ด้วย เพื่อเป็นแนวทางให้คำปรึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จำลอง ดิษยวณิช. (2545). **ความเครียด ความวิตกกังวลและสุขภาพ/จำลอง ดิษยวณิช และพริ้มเพรา ดิษยวณิช**. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญแข ลิ้มศิลา. (2548). **เด็กพิเศษ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ.
- รพีพรรณ อินทวงศ์. (2545). **ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อลดความวิตกกังวลในผู้ปกครองเด็กออทิสติก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวิมล ผู้ดี. (2548). **ผลของการให้คำปรึกษาแบบยืดยบุคคลเป็นศูนย์กลาง ที่มีต่อความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง และภาวะอารมณ์ซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อิชยา เชื้อนมัน. (2545). **สุขภาพจิตและความสามารถในการดูแลบุคคลที่ต้องพึ่งพาของมารดาเด็กออทิสติก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัญชลี ไสภณ. (2545). **ความวิตกกังวลและความต้องการการได้รับคำปรึกษาของผู้ป่วยและญาติผู้ป่วย โรงพยาบาลขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.